

Ступање на снагу
Члан 152.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-600/20
25. јуна 2020. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1354

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

У К А З

**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ОБЕЗБЈЕЂЕЊУ
КВАЛИТЕТА У ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Проглашавам Закон о обезбјеђењу квалитета у високом образовању Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Десетој редовној сједници, одржаној 25. јуна 2020. године, а Вијеће народа 6. јула 2020. године констатовало да се Закон о обезбјеђењу квалитета у високом образовању Републике Српске не односи на витални национални интерес ни једног од конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1981/20
7. јула 2020. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

**О ОБЕЗБЈЕЂЕЊУ КВАЛИТЕТА У ВИСОКОМ
ОБРАЗОВАЊУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се обезбјеђење квалитета у високом образовању, поступци почетне акредитације, акредитације, тематског вредновања и вањске независне периодичне процјене унутрашњег система обезбјеђења квалитета, те статус, дјелатност, организација и финансирање Агенције за високо образовање Републике Српске.

Члан 2.

Циљеви обезбјеђења квалитета у високом образовању су:

- 1) изградња културе квалитета у високом образовању Републике Српске (у даљем тексту: Република),
- 2) стални развој друштва и привреде кроз унапређење квалитета високог образовања,
- 3) подстицај стварању перспективног окружења за развој каријера високообразованих стручњака у Републици,
- 4) укљученост свих заинтересованих страна, посебно студената, у процесе обезбјеђења квалитета,
- 5) усклађивање са европским системом високог образовања и
- 6) стално анализирање и усвајање трендова и научних истраживања у области високог образовања.

Члан 3.

Обезбјеђење квалитета у високом образовању Републике заснива се на сљедећим принципима:

- 1) развој система обезбјеђења квалитета високог образовања у складу са Европским стандардима (ESG),
- 2) партнерски однос са високошколским установама, студентима и другим заинтересованим странама,
- 3) отвореност, професионализам и етичност у свим процесима обезбјеђења квалитета,

4) фокус обезбјеђења квалитета на потребама студента и друштвене заједнице,

5) упоредивост са међународним стандардима квалитета и

6) независност у процесима обезбјеђења квалитета и објективност одлука о исходима.

Члан 4.

Поједини изрази и појмови у смислу овог закона имају сљедеће значење:

1) квалитет је скуп карактеристика високошколске установе, односно студијског програма којима се доказује ниво задовољавања општеприхваћених стандарда, као и потреба и очекивања студената и друштва у цјелини у процесу високог образовања, кроз сталну тежњу за унапређењем свих процеса и њихових исхода,

2) ESG (енгл. Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area), Стандарди и смјернице за обезбјеђење квалитета у европском простору високог образовања представљају стандарде и смјернице унутрашњег обезбјеђења квалитета високошколских установа, стандарде и смјернице вањског обезбјеђења квалитета и стандарде и смјернице за обезбјеђење квалитета агенција,

3) обезбјеђење квалитета је аспект управљања процесима којим се врши планирање, надзор над извођењем и унапређење кључних активности, с крајњим циљем постицања повјерења заинтересованих страна да ће очекивани ниво квалитета бити остварен,

4) унутрашњи систем обезбјеђења квалитета је систем мјера и активности којима високошколске установе осигуравају ефикасност процеса и остваривање квалитетних исхода образовних и научних активности, те активности од значаја за друштвену заједницу,

5) вањски систем обезбјеђења квалитета обухвата вредновање и оцјену квалитета установе, чланице универзитета, студијског програма или унутрашњег система обезбјеђења квалитета који се заснивају на објективним и јасним критеријумима,

6) вредновање обухвата поступке и резултат утврђивања квалитета, сврсисходности и ефикасности високошколске установе, чланице универзитета, студијског програма или унутрашњег система обезбјеђења квалитета,

7) самовредновање (енгл. internal evaluation) је процес којим високошколска установа на систематичан и документован начин провјерава ефикасност и ефикасност система обезбјеђења квалитета и његових процеса са циљем покретања радњи, активности и пројеката унапређења,

8) вањско вредновање (енгл. external evaluation) је објективно и непристрасно вредновање система обезбјеђења квалитета у односу на важеће стандарде и критеријуме, које врши комисија рецензента или комисија стручњака, а у сврху почетне акредитације или акредитације високошколске установе и студијских програма које изводи,

9) почетна акредитација је поступак вањског вредновања квалитета нових високошколских установа и/или нових студијских програма како би се утврдило испуњавање високошколска установа прописане услове и стандарде за доношење препоруке о акредитацији у сврху издавања дозволе за рад високошколским установама за обављање дјелатности и/или извођење студијских програма,

10) акредитација је поступак обезбјеђења квалитета високошколске установе или студијског програма заснован на самовредновању високошколске установе и оцјени независних стручњака, ради потврде испуњавања услова за наставак обављања дјелатности и/или извођење студијских програма, с циљем препознавања квалитета високог образовања у оквиру европског простора високог образовања,

11) аудит је систематичан и документован процес провјере нивоа развијености и ефикасности, односно цјеловитости унутрашњег система обезбјеђења квалитета и објективно вредновање свих његових дијелова како би се

утврдио обим у ком су испуњени захтјеви стандарда за обезбјеђење квалитета,

12) тематско вредновање је поступак оцјене квалитета појединих сегмената организације и/или активности високошколске установе, чланице универзитета, студијског програма или унутрашњег система обезбјеђења квалитета,

13) рецензија студијског програма је стручно мишљење с циљем оцјењивања усаглашености структуре и садржаја студијског програма са важећим стандардима у одређеним образовним и научним областима, те захтјевима у вези са исходима учења, квалификацијама и занимањима свршених студената,

14) листа стручњака је листа која садржи имена и податке домаћих и међународних стручњака који учествују у процесу акредитације,

15) листа рецензата је листа која садржи имена и податке домаћих и међународних стручњака који учествују у поступцима почетне акредитације и рецензије студијских програма,

16) комисија стручњака је независно тијело које у процесу вањског вредновања, у сврху акредитације, утврђује испуњеност стандарда и критеријума квалитета у раду високошколских установа,

17) комисија рецензата је независно тијело које у процесу вањског вредновања, у сврху почетне акредитације, утврђује испуњеност стандарда и критеријума квалитета за почетну акредитацију високошколских установа, односно студијских програма,

18) препорука о почетној акредитацији је независно стручно мишљење, донесено након спроведеног поступка вредновања у сврху почетне акредитације, а на основу којег министарство надлежно за високо образовање издаје дозволу за рад високошколској установи, односно одбија захтјев високошколске установе за издавање дозволе за рад,

19) писмо очекивања је акт сачињен на основу извјештаја о вањском вредновању у сврху акредитације, којим се указује на недостатке уочене при утврђивању испуњености стандарда квалитета студијског програма, односно високошколске установе и изражава очекивање да ће наведени недостаци бити отклоњени у датом року,

20) професионално признавање је поступак којим се имаоцу иностране исправе утврђује право на запошљавање, а који обухвата вредновање студијског програма на којем је стечена високошколска квалификација,

21) ENQA - Европска асоцијација за осигурање квалитета у високом образовању (енгл. European Association for Quality Assurance in Higher Education),

22) Лисабонска конвенција - Конвенција о признавању диплома у високом образовању, потписана у Лисабону 11. априла 1997. године,

23) ENIC/NARIC - Европска мрежа центара за признавање и информисање у високом образовању / национални центри за академско признавање и информисање (енгл. European Network of Information Centres in the European Region / National Academic Recognition Information Centres in the European Union).

Члан 5.

(1) У рјешавању у управним стварима примјењују се одредбе прописа којима се уређује општи управни поступак.

(2) Прикупљање и коришћење података о лицима која учествују у поступцима обезбјеђења квалитета уређује се у складу са прописима о заштити личних података.

(3) Граматички изрази употребљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба рода.

ГЛАВА II

АГЕНЦИЈА ЗА ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 6.

(1) Агенција за високо образовање Републике Српске (у даљем тексту: Агенција) је основана у сврху обезбјеђења

квалитета у високом образовању и своју дјелатност обавља у складу са овим и посебним законима.

(2) Агенција је самостално и независно правно лице и у свом раду поштује европске стандарде и смјернице, те међународну праксу у области обезбјеђења квалитета у високом образовању.

(3) Сједиште Агенције је у Бањој Луци.

(4) Назив Агенције је Агенција за високо образовање Републике Српске.

(5) Агенција има печат који садржи назив Агенције и амблем Републике Српске.

Члан 7.

(1) Агенција представља Републику на међународним конференцијама, скуповима, међународним организацијама и удружењима у оквиру своје надлежности.

(2) Агенција сарађује са међународним органима, тијелима и институцијама надлежним за високо образовање и обезбјеђење квалитета.

Члан 8.

(1) Агенција је надлежна да:

1) спроводи поступак вањског вредновања у сврху почетне акредитације,

2) даје Министарству за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво (у даљем тексту: Министарство) препоруку за издавање дозволе за рад високошколској установи, односно одбијање захтјева високошколске установе за издавање дозволе за рад,

3) спроводи поступак акредитације,

4) спроводи поступак тематског вредновања,

5) спроводи поступак вањске независне периодичне процјене унутрашњих система обезбјеђења квалитета,

6) води Регистар акредитованих високошколских установа и студијских програма (у даљем тексту: Регистар),

7) спроводи поступак професионалног признавања иностраних високошколских квалификација у складу са овим законом и законом којим се уређује област високог образовања,

8) утврђује стандарде за почетну акредитацију високошколских установа и студијских програма у Републици у складу са овим законом, уз претходно прибављено мишљење Савјета за високо образовање Републике Српске (у даљем тексту: Савјет),

9) утврђује стандарде за акредитацију високошколских установа и студијских програма у складу са овим законом, критеријумима за акредитацију високошколских установа и студијских програма у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: БиХ), те европским и међународним стандардима, уз претходно прибављено мишљење Савјета,

10) прикупља и обрађује податке о систему високог образовања и другим системима с којима је високо образовање повезано,

11) подстиче научноистраживачки рад свих заинтересованих страна у области обезбјеђења квалитета,

12) обавља и друге послове у складу са овим законом, прописима из области високог образовања и Статутом.

(2) Дјелатност Агенције уређује се Статутом и општим актима Агенције, у складу са овим законом и прописима из области високог образовања.

ГЛАВА III

СИСТЕМ ОБЕЗБЈЕЂЕЊА КВАЛИТЕТА

Члан 9.

(1) Систем обезбјеђења квалитета у високом образовању обухвата унутрашњи и вањски систем обезбјеђења квалитета.

(2) Унутрашњи систем обезбјеђења квалитета свака високошколска установа уређује својим општим актом у

складу са овим законом и законом којим се уређује област високог образовања.

(3) Вањски систем обезбјеђења квалитета заснива се на републичким, европским и међународним стандардима.

Члан 10.

(1) Унутрашњи систем обезбјеђења квалитета је интегрални дио укупног система управљања високошколском установом чију структуру чине политика и циљеви квалитета високошколске установе, те процеси потребни за остварење тих циљева.

(2) Високошколска установа обавезна је да у планираним интервалима спроводи процесе унутрашњих провјера са циљем потврђивања да су процедуре и процеси унутрашњег система обезбјеђења квалитета ефективно примјениjeni, те да се постављени циљеви остварују на планираном нивоу.

(3) Високошколска установа спроводи процес самовредновања периодично, најмање једанпут у двије године, с циљем утврђивања нивоа квалитета и ефективности успостављеног унутрашњег система обезбјеђења квалитета, уз консултације са заинтересованим странама.

(4) Директор Агенције доноси смјернице за успостављање и одржавање унутрашњег система обезбјеђења квалитета високошколске установе.

Члан 11.

(1) Вањски систем обезбјеђења квалитета обухвата вредновање и оцјену квалитета предмета вредновања, које се заснива на објективним и јасним стандардима.

(2) Предмети вредновања у смислу овог закона су: високошколске установе, чланице универзитета, студијски програми и унутрашњи систем обезбјеђења квалитета високошколске установе и/или чланице универзитета.

(3) Поступци вањског вредновања су: почетна акредитација, акредитација, тематско вредновање и вањска независна периодична процјена унутрашњег система обезбјеђења квалитета.

Члан 12.

(1) Почетном акредитацијом, ради стицања дозволе за рад за обављање дјелатности високог образовања, утврђује се да ли високошколска установа, чланица универзитета и/или студијски програми испуњавају стандарде за почетну акредитацију, а посебно стандарде који се односе на:

1) садржај, квалитет и обим студијских програма,

2) потребан број наставног и другог особља с одговарајућим научним, умјетничким и стручним квалификацијама и

3) одговарајући простор и опрему, у складу с бројем студената предвиђеним планом уписа.

(2) Министарство доставља Агенцији уредан захтјев високошколске установе за вањским вредновањем у сврху почетне акредитације, са документацијом и претходно прибављеним позитивним мишљењем Савјета о елаборату високошколске установе.

Члан 13.

(1) Директор Агенције именује Комисију рецензента за вањско вредновање у сврху почетне акредитације (у даљем тексту: Комисија рецензента), која спроводи поступак вањског вредновања и провјерава испуњеност захтјева стандарда за почетну акредитацију.

(2) Чланови Комисије рецензента се именују са Листе рецензента, у складу са овим законом.

(3) Комисија рецензента сачињава извјештај о почетној акредитацији високошколске установе, односно студијског програма са оцјеном испуњености захтјева стандарда и закључним стручним мишљењем, који је јавно доступан.

(4) На извјештај из става 3. овог члана, високошколска установа може да уложи приговор Агенцији.

(5) О приговору из става 4. овог члана одлучује Комитет за жалбе и приговоре, на основу којег Комисија рецензента сачињава коначни извјештај о почетној акредитацији високошколске установе, односно студијског програма.

(6) Агенција у року од три мјесеца од дана пријема захтјева за вањским вредновањем у сврху почетне акредитације, доставља Министарству коначан извјештај Комисије рецензента из става 5. овог члана, са препоруком да:

1) изда дозволу за рад високошколској установи или

2) одбије захтјев високошколске установе за издавање дозволе за рад.

(7) Чланови Комисије рецензента за свој рад имају право на накнаду.

(8) Директор Агенције доноси Правилник о почетној акредитацији високошколских установа и студијских програма.

(9) Правилником из става 8. овог члана прописује се поступак вањског вредновања у сврху почетне акредитације, начин утврђивања Листе рецензента, поступак формирања и начин рада Комисије рецензента, форма извјештаја и давање препоруке за издавање дозволе за рад.

Члан 14.

Издавања дозволе за извођење новог студијског програма на акредитованој високошколској установи обавља се на начин и по поступку прописаном за издавање дозволе за рад високошколској установи, у складу са законом којим се уређује област високог образовања.

Члан 15.

(1) Поступак, начин и услови за измјене студијског програма прописују се законом којим се уређује област високог образовања.

(2) О измјенама студијског програма високошколска установа обавјештава Агенцију у склопу својих извјештаја о самовредновању који су дио документације о квалитету, а користе се у поступцима вањског вредновања као улазна документација.

Члан 16.

(1) Акредитација је поступак вањског вредновања квалитета високошколске установе или студијског програма, заснован на самовредновању високошколске установе и оцјени независних стручњака.

(2) Предмет акредитације су високошколске установе и студијски програми, а то укључује и поступке управљања високошколском установом, процесе којима се реализују студијски програми, унутрашњи систем квалитета у високошколској установи, ресурсе и потенцијале високошколске установе, те капацитете за промјене.

(3) Акредитација се спроводи у складу са стандардима за акредитацију високошколских установа и студијских програма Републике који су усклађени са европским и међународним стандардима, те критеријумима за акредитацију високошколских установа и студијских програма у БиХ.

(4) Високошколска установа која има дозволу за рад подноси захтјев за акредитацију високошколске установе и студијских програма за које има дозволу за рад у року од двије године од дана уписа у Регистар високошколских установа, који се води у Министарству.

(5) Високошколска установа уписана у Регистар подлијеже периодичној акредитацији сваких пет година и периодичном вањском аудиту унутрашњег система обезбјеђења квалитета, а акредитовани студијски програми подлијежу периодичном вањском вредновању.

(6) Високошколска установа уписана у Регистар дужна је да акредитује све студијске програме првог и другог циклуса студија за које има дозволу за рад.

(7) Акредитација и вањско вредновање студијских програма одвија се према годишњем плану који сачињава Агенција.

Члан 17.

(1) Акредитација се спроводи у три фазе:

- 1) самовредновање,
- 2) вањско вредновање и
- 3) доношење одлуке о акредитацији.

(2) Вањско вредновање из става 1. тачка 2) овог члана спроводи Комисија стручњака за оцјењивање и ревизију квалитета и давање препорука о акредитацији високошколских установа и студијских програма (у даљем тексту: Комисија стручњака).

(3) Комисија стручњака се именује са Листе стручњака, у складу са законом.

(4) У сврху акредитације студијског програма именују се рецензенти из научног/образовног поља и/или уже научне/образовне области којој припада студијски програм, који достављају извјештај са стручним мишљењем о студијском програму, без препорука о исходу акредитације.

(5) Рецензенти се именују са Листе рецензента, у складу са овим законом.

(6) Чланови Комисије стручњака и рецензенти из ст. 2. и 4. овог члана за свој рад имају право на накнаду.

(7) Високошколске установе имају право приговора Комитету за жалбе и приговоре на спровођење поступка вањског вредновања у свим фазама поступка.

Члан 18.

(1) Комисија стручњака сачињава извјештај о вањском вредновању у сврху акредитације.

(2) На основу извјештаја Комисије стручњака из става 1. овог члана, директор Агенције може:

- 1) донијети рјешење о акредитацији,
- 2) упутити писмо очекивања или
- 3) донијети рјешење којим се одбија захтјев за акредитацију.

(3) На рјешења из става 2. т. 1) и 3) овог члана високошколска установа може уложити жалбу Управном одбору Агенције у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(4) Управни одбор одлучује о жалби из става 3. овог члана на основу прибављеног мишљења Комитета за жалбе и приговоре.

(5) Одлука Управног одбора из става 4. овог члана је коначна, а против ње се тужбом може покренути управни спор.

(6) Уколико се у току трајања поступка вањског вредновања у сврху акредитације утврде чињенице које могу битно утицати на исход поступка, поступак се обуставља и врши преиспитивање правно релевантних чињеница које су спорне а које могу да утичу на исход поступка.

(7) Акредитације спроведене у Републици Србији признају се у Републици у складу са закљученим Споразумом о заједничким активностима у области осигурања квалитета и признавању акредитација у високом образовању успостављеним између Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и Министарства за научно-технолошки развој, високо образовање и информационо друштво Републике Српске (у даљем тексту: Споразум).

(8) Акредитација студијског програма, као и било који други облик вањског вредновања, коју високошколска установа стекне код друге агенције чланице ENQA, признаје се под условима и на начин одређен споразумом Агенције и агенције која је извршила вањско вредновање, у смислу одредаба ESG.

(9) Директор Агенције доноси Правилник о акредитацији високошколских установа и студијских програма.

(10) Правилником из става 9. овог члана прописује се начин провјере легитимности високошколске установе за акредитацију, поступак вањске процјене квалитета рада високошколских установа, начин утврђивања листе стручњака, поступак формирања и рада Комисије стручњака, поступак избора и именовања рецензента за рецензију студијских програма, начин за прибављање мишљења Акредитацијског вијећа и поступак издавања рјешења.

дијских програма, начин за прибављање мишљења Акредитацијског вијећа и поступак издавања рјешења.

Члан 19.

(1) Агенција води Регистар.

(2) На основу рјешења о акредитацији, високошколске установе и студијски програми се уписују у Регистар.

(3) Регистар се води у писаном и електронском облику и дио је централног информационог система Агенције, која о свим промјенама у Регистру службено обавјештава Министарство.

(4) Извод из Регистра је доступан јавности путем интернет странице Агенције.

(5) Високошколске установе које су акредитоване у Републици Србији могу се уписати у Регистар из става 1. овог члана у складу са Споразумом.

(6) Високошколска установа којој је истекла акредитација и која није поднијела нови захтјев за акредитацију до истека рока важења акредитације брише се из Регистра.

(7) Високошколска установа којој је одбијен захтјев за акредитацију брише се из Регистра по правоснажности рјешења из члана 18. став 2. тачка 3) овог закона.

(8) Директор Агенције доноси Правилник о вођењу Регистра акредитованих високошколских установа и студијских програма.

(9) Правилником из става 8. овог члана прописује се начин вођења, изглед и садржај Регистра, поступак уписа у Регистар, начин и исправке уписа, брисање из Регистра и обезбјеђење доступности информација о акредитованим високошколским установама.

Члан 20.

(1) Вањска независна периодична процјена унутрашњег система обезбјеђења квалитета обавља се у складу са стандардима за акредитацију високошколских установа и студијских програма, који имају улогу референтних вриједности у поступку аудита.

(2) Агенција обавља вањску независну периодичну процјену унутрашњег система обезбјеђења квалитета према свом годишњем плану.

(3) Након спроведеног поступка вањске независне периодичне процјене унутрашњег система обезбјеђења квалитета, Агенција објављује извјештај на интернет страници Агенције с оцјеном развијености и ефикасности унутрашњег система обезбјеђења квалитета.

(4) Ако се у поступку вањске независне периодичне процјене утврди да је унутрашњи систем обезбјеђења квалитета предмета вредновања развијен у складу са стандардима за унутрашње обезбјеђење квалитета, те да је ефикасан, директор Агенција издаје увјерење о развијености и ефикасности унутрашњег система обезбјеђења квалитета.

(5) Ако се у поступку вањске независне периодичне процјене утврде недостаци у испуњавању препорука за побољшавање ефикасности унутрашњег система обезбјеђења квалитета предмета вредновања, директор Агенције издаје препоруку за отклањање недостатака или, у случају утврђених значајних недостатака, покреће поступак тематског вредновања.

(6) Високошколске установе имају право приговора Комитету за жалбе и приговоре на спровођење вањске независне периодичне процјене унутрашњег система обезбјеђења квалитета.

(7) Високошколске установе подлијежу вањској независној периодичној процјени унутрашњег система обезбјеђења квалитета најмање једном у пет година.

(8) Директор Агенције доноси Правилник о аудиту.

(9) Правилником из става 8. овог члана прописује се начин вођење поступка вањске независне периодичне процјене, методологија процјене, стандарди за акредитацију као референтне вриједности за процјену, обрасци и исходи процјене.

Члан 21.

(1) Тематско вредновање је ванредни поступак провјере квалитета унутрашњих дијелова предмета вредновања.

(2) Тематско вредновање по службеној дужности спроводи Агенција на основу одлуке Акредитацијског вијећа, а може се спровести и на образложени приједлог Министарства, високошколске установе и студентске организације високошколске установе, односно Уније студената Републике Српске.

(3) На приједлог Министарства тематско вредновање се спроводи у сврху провјере, оцјене и развоја квалитета чланице универзитета и/или студијскога програма предмета вредновања.

(4) На приједлог високошколске установе тематско вредновање се спроводи ради вредновања појединог сегмента из њеног дјелокруга рада.

(5) На приједлог студентске организације, односно Уније студената Републике Српске, тематско вредновање се спроводи ради вредновања сегмената рада високошколске установе који су у директној вези са студентским питањима.

(6) Тематско вредновање обавља се на основу стандарда и критеријума за акредитацију високошколских установа и студијских програма, препоруке комисије стручњака која је обавила вањско вредновање, извјештаја о накнадним активностима и примјене одредаба закона којим се уређује високо образовање, посебно у вези са издавањем јавних исправа и избора у наставна и сарадничка звања.

(7) Тематско вредновање спроводе рецензенти који се именују са Листе рецензента.

(8) Рецензенти из става 7. овог члана за свој рад имају право на накнаду.

(9) На основу спроведеног поступка тематског вредновања, рецензенти сачињавају извјештај, који Агенција доставља подносиоцу приједлога, високошколској установи и објављује се на интернет страници Агенције.

(10) Приговор на извјештај о тематском вредновању високошколска установа подноси Комитету за жалбе и приговоре у року од 30 дана од дана пријема извјештаја.

(11) У случају негативне оцјене, а у зависности од сврхе тематског вредновања, Агенција може покренути поступак реакредитације.

(12) Директор Агенције доноси Правилник о тематском вредновању.

(13) Правилником из става 12. овог члана прописује се поступак и методологија тематског вредновања, начин ангажовања рецензента, те форма приједлога из става 2. овог члана.

ГЛАВА IV

ЦЕНТАР ЗА ИНФОРМИСАЊЕ И ПРИЗНАВАЊЕ СТРАНИХ ВИСОКОШКОЛСКИХ КВАЛИФИКАЦИЈА

Члан 22.

(1) Агенција организује Центар за информисање и признавање страних високошколских квалификација као свој организациони дио (у даљем тексту: Центар).

(2) Центар представља ENIC/NARIC центар Републике Српске.

(3) Центар обавља послове:

1) професионално признавања у области високог образовања у оквиру Лисабонске конвенције,

2) информисања о систему високог образовања Републике и

3) информисања о иностраним системима високог образовања.

Члан 23.

(1) Признавање стране високошколске квалификације је поступак којим се имаоцу квалификације утврђује право на приступ запошљавању (у даљем тексту: професионално признавање).

(2) Поступак професионално признавања стране високошколске квалификације спроводи се у складу са овим законом, ако међународним уговором није предвиђено другачије.

(3) Поступак признавања не спроводи се за квалификације стечене на територији бивше СФРЈ до 6. априла 1992. године и за квалификације стечене на акредитованим високошколским установама у Републици Србији, на основу Споразума о узајамном признавању докумената у образовању и регулисању статусних питања ученика и студената ("Службени гласник Републике Српске", број 79/05).

(4) Квалификације из става 3. овог члана имају исто правно дејство као квалификације издате на територији Републике.

(5) Изузетно, на захтјев имаоца квалификације, може се спровести поступак професионално признавања високошколске квалификације стечене на акредитованој високошколској установи у Републици Србији.

Члан 24.

(1) У поступку професионално признавања врши се вредновање страног студијског програма на којем је стечена страна високошколска квалификација.

(2) Приликом вредновања страног студијског програма, Агенција може тражити стручно мишљење од високошколске установе која је матична за област којој припада страни студијски програм.

(3) Рјешење о признавању стране високошколске квалификације у сврху запошљавања обавезно садржи: назив, врсту, ниво и трајање (обим) студијског програма, назив стране високошколске квалификације на изворном језику, те врсту и ниво студија у Републици којем одговара студиј завршен у иностранству.

(4) Директор Агенције доноси рјешење из става 3. овог члана у року од 90 дана од дана пријема уредног захтјева за признавањем стране високошколске квалификације.

(5) Назив стране високошколске квалификације се у диспозитиву рјешења о признавању, по правилу, наводи у оригиналу (на изворном језику) и без превода.

(6) Рјешење из става 4. овог члана је коначно, а против рјешења се може покренути управни спор.

(7) Рјешење из става 4. овог члана има значај јавне исправе.

(8) Висина таксе за трошкове поступка професионално признавања, ослобађање од плаћања таксе и друга питања у вези са трошковима поступка професионално признавања уређена су прописом којима се уређују административне таксе.

Члан 25.

(1) Једном извршено вредновање важи за све наредне случајеве признавања стране високошколске квалификације када је стечена на истој високошколској установи и на истом студијском програму.

(2) Директор Агенције доноси Правилник о поступку признавања стране високошколске квалификације.

(3) Правилником из става 2. овог члана прописује се поступак признавања страних високошколских квалификација у сврху запошљавања.

Члан 26.

Агенција води евиденцију и трајно чува документацију о спроведеним поступцима професионално признавања.

ГЛАВА V

УПРАВЉАЊЕ, РУКОВОЂЕЊЕ И ФИНАНСИРАЊЕ АГЕНЦИЈЕ

Члан 27.

(1) Организација, управљање и руковођење Агенцијом уређује се овим законом, Статутом и другим општим актима Агенције.

(2) Агенцијом управља Управни одбор, а руководи директор.

(3) Агенција може имати стручна и савјетодавна тијела, у складу са својим општим актима.

(4) Управни одбор Агенције доноси Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Агенцији.

(5) Правилником из става 4. овог члана прописује се дјелокруг и начин рада организационих јединица, радна мјеста и посебни услови за заснивање радног односа.

Члан 28.

(1) Орган управљања Агенцијом је Управни одбор.

(2) Управни одбор има пет чланова: три представника академске заједнице Републике, један представник привреде и праксе и један представник студената.

(3) Чланове Управног одбора из реда академске заједнице и привреде и праксе именује Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) на период од пет година, а на основу претходно спроведеног поступка јавне конкуренције, са могућношћу још једног избора.

(4) Члана Управног одбора из реда студената, на приједлог Уније студената Републике Српске, именује Влада на период од годину дана, са могућношћу још једног избора.

(5) Чланови Управног одбора за свој рад имају право на накнаду.

Члан 29.

(1) За члана Управног одбора који је представник академске заједнице Републике може бити именовано лице које, поред општих услова прописаних посебним законом, испуњава и посебне услове:

1) има избор у научно-наставно звање,

2) посједује референце у области обезбјеђења квалитета на републичком и/или међународном нивоу и

3) има углед у стручној јавности и академској заједници Републике и својим знањем и искуством може допринијети раду овог органа.

(2) За члана Управног одбора који је представник привреде и праксе може бити именовано лице које, поред општих услова прописаних посебним законом, испуњава и посебне услове:

1) има завршен први циклус студија високог образовања са 240 ECTS или еквивалент,

2) има најмање пет година радног искуства у траженом степену стручне спреме и

3) је угледни привредник који својим знањем и искуством може допринијети раду овог органа.

(3) За члана Управног одбора који је представник студената може бити именовано лице које, поред општих услова прописаних посебним законом, испуњава и посебне услове:

1) има просјек оцјена најмање 8,5,

2) није обнављао ниједну студијску годину и

3) студент је другог или трећег циклуса студија или друге и виших година студија на првом циклусу.

(4) За члана Управног одбора не може бити именовано лице против кога се води кривични поступак, нити лице које је правоснажно осуђено за кривично дјело.

Члан 30.

(1) Управни одбор обавља следеће послове:

1) доноси Статут Агенције,

2) доноси друге акте у складу са законом и Статутом Агенције,

3) усваја извјештаје које директор доставља у складу са овим законом,

4) усваја годишњи план рада и финансијски план Агенције,

5) усваја Извјештај о раду и Финансијски извјештај Агенције,

6) предлаже стандарде за почетну акредитацију високошколских установа и студијских програма у Републици,

7) предлаже стандарде за акредитацију високошколских установа и студијских програма у Републици,

8) усваја Листу стручњака за оцјењивање и ревизију квалитета и давање препорука о акредитацији високошколских установа, односно студијских програма у складу са законом,

9) усваја Листу рецензата за почетну акредитацију и за ревизију студијских програма,

10) именује чланове Акредитацијског вијећа,

11) доноси акт којим прописује висину накнада за спровођење вањских вредновања у складу са овим законом,

12) доноси Правилник о унутрашњем осигурању квалитета рада Агенције,

13) одлучује о жалбама и приговорима високошколских установа на рјешење о акредитацији високошколских установа на основу мишљења Комитета за жалбе и приговоре,

14) именује чланове Комитета за жалбе и приговоре и

15) доноси Пословник о раду Управног одбора.

(2) Управни одбор предузима мјере за ефикасно и рационално обављање послова и задатака из надлежности Агенције.

Члан 31.

(1) Директор Агенције представља Агенцију, руководи радом и одговоран је за рад Агенције.

(2) Директора, по претходно спроведеном поступку јавне конкуренције, на приједлог Владе, именује Народна скупштина Републике Српске (у даљем тексту: Народна скупштина) на период од пет година, са могућношћу још једног избора.

(3) Директор је за свој рад одговоран Управном одбору и Народној скупштини.

(4) Директор учествује у раду Управног одбора Агенције без права гласа.

(5) За директора не може бити именовано лице против кога се води кривични поступак, нити лице које је правоснажно осуђено за кривично дјело.

Члан 32.

За директора Агенције може бити именовано лице које, поред општих услова прописаних посебним законом, испуњава и посебне услове:

1) има избор у научно-наставно звање,

2) посједује искуство у области обезбјеђења квалитета у високом образовању,

3) посједује референце у области обезбјеђења квалитета на републичком и међународном нивоу,

4) има искуство у руковођењу у установама или институцијама у високом образовању, у трајању од најмање пет година и

5) има углед у стручној јавности и академској заједници Републике.

Члан 33.

(1) Директор Агенције обавља следеће послове:

1) предлаже Управном одбору Статут,

2) предлаже програм рада и финансијски план Агенције,

3) подноси извјештај о раду Агенције,

4) одлучује о потреби пријема и врши распоред запослених у Агенцији у складу са законом којим се уређује област рада, Колективним уговором, Правилником о раду и Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста,

5) именује комисије рецензента за вањско вредновање и давање препоруке о почетној акредитацији,

6) именује рецензенте за рецензије студијских програма,

7) утврђује приједлоге и формира комисије стручњака за оцјењивање и ревизију квалитета и давање препорука о акредитацији високошколских установа, односно студијских програма у складу са законом,

8) предлаже чланове Акредитацијског вијећа након спроведеног поступка јавне конкуренције,

9) представља Агенцију на међународним конференцијама, скуповима и у међународним организацијама и удружењима у оквиру надлежности Агенције, у складу са законом и Статутом Агенције,

10) предлаже и доноси опште и појединачне акте у складу са овим законом и Статутом Агенције и

11) обавља и друге послове прописане овим законом и Статутом Агенције.

(2) Директор Агенције на приједлог Управног одбора, а по прибављеном мишљењу Савјета, доноси Стандарде за почетну акредитацију високошколских установа и студијских програма и Стандарде за акредитацију високошколских установа и студијских програма у Републици.

(3) Плату директора Агенције одређује Управни одбор, у складу са актима Агенције.

Члан 34.

Директор Агенције или члан Управног одбора Агенције могу бити разријешени дужности и прије истека периода на који су именовани у случају да:

1) не поступају у складу са законом и прописима Агенције,

2) злоупотребљавају службени положај и своја овлашћења,

3) престану да испуњавају опште и посебне услове прописане овим законом,

4) својим поступањем наруше углед Агенције или

5) поднесу образложену оставку у писаној форми.

Члан 35.

(1) Ако члан Управног одбора Агенције буде разријешен дужности прије истека мандата, нови члан Управног одбора бира се на основу спроведеног поступка јавне конкуренције, на период до истека мандата члана управног одбора који је разријешен.

(2) Ако директор Агенције буде разријешен дужности прије истека мандата, Народна скупштина може именовати вршиоца дужности на период до шест мјесеци.

(3) У случају подношења оставке директор или члан Управног одбора остаје на дужности до разрјешења, а најдуже три мјесеца од дана подношења оставке.

Члан 36.

Ако се до истека мандата именованих чланова Управног одбора Агенције или директора Агенције не изврше нова именована, именовани чланови Управног одбора и директор Агенције наставиће да обављају своје дужности до именована, а најдуже шест мјесеци.

Члан 37.

(1) Акредитацијско вијеће је стручно и савјетодавно тијело Агенције, које врши контролу процеса вредновања у смислу обезбјеђења интегритета унутрашњег система квалитета Агенције.

(2) Акредитацијско вијеће разматра извјештаје о вањском вредновању и о томе сачињава закључак.

(3) Уколико је Акредитацијско вијеће закључило да је извјештај неуслагашен са стандардима, критеријумима и законом, извјештај се доставља Комисији рецензента или Комисији стручњака на додатно изјашњавање и допуну.

(4) Допуњени извјештај из става 3. овог члана доставља се Акредитацијском вијећу.

(5) Акредитацијско вијеће доноси закључак о усклађености, односно неусклађености поступка вањског вредновања са стандардима, критеријумима и овим законом, који доставља директору Агенције.

(6) Структура, број чланова, начин избора и мандат Акредитацијског вијећа прописују се Статутом Агенције.

(7) Чланови Акредитацијског вијећа за свој рад имају право на накнаду.

Члан 38.

(1) Комитет за жалбе и приговоре је тијело Агенције које разматра жалбе и одлучује о приговорима високошколских установа у складу са овим законом.

(2) Структура, број чланова, начин избора и мандат чланова Комитета за жалбе и приговоре прописују се Статутом Агенције.

(3) Чланови Комитета за жалбе и приговоре за свој рад имају право на накнаду.

Члан 39.

(1) Управни одбор Агенције доноси Правилник о одређивању висине накнада за пружање услуга из надлежности Агенције и врстама и начину расподеле властитих прихода.

(2) Правилником из става 1. овог члана утврђују се висине накнада за пружање услуга из надлежности Агенције, врсте и начин расподеле властитих прихода, висине накнада за рад члановима Акредитацијског вијећа, члановима Комитета за жалбе и приговоре, стручњацима и рецензентима.

Члан 40.

(1) Агенција се финансира из буџета Републике, властитих прихода и других извора.

(2) Средствима из буџета Републике финансирају се плате и накнаде запослених, чланарине и учешће у међународним асоцијацијама, мрежама и регистрима агенција и дио материјалних трошкова пословања.

(3) Директор Агенције доноси Правилник о платама, накнадама и другим примањима запослених.

(4) Правилником из става 3. овог члана прописује се начин одређивања плата, накнада и других примања запослених и ангажованих лица у Агенцији.

(5) Приликом доношења Правилника из става 3. овог члана, директор ће узети у обзир специфичне вјештине и искуство за свако радно мјесто у Агенцији.

Члан 41.

(1) Средствима из буџета Републике финансирају се и поступци акредитације јавних високошколских установа и студијских програма високошколских установа, као и трошкови периодичне вањске евалуације Агенције у складу са финансијским планом.

(2) Поступци почетне акредитације високошколских установа и студијских програма, високошколске установе финансирају из властитих средстава.

ГЛАВА VI

АКТИ АГЕНЦИЈЕ И ИЗВЈЕШТАВАЊЕ

Члан 42.

(1) Агенција има Статут.

(2) Статутом Агенције уређује се:

1) организација и начин пословања Агенције,

2) начин рада Управног одбора,

3) овлашћење за заступање Агенције и потписивање докуменације,

4) тасови, права, обавезе и одговорности лица са посебним овлашћењима и одговорностима и

5) друга питања у вези са пословањем Агенције.

(3) Статут Агенције се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Члан 43.

(1) Агенција подноси Народној скупштини годишњи извјештај о раду најкасније до 30. јуна текуће године за претходну годину.

(2) Садржај извјештаја из става 1. овог члана утврђује се Статутом Агенције.

(3) Агенција припрема финансијске извјештаје о пословању Агенције у складу са прописима којим се уређује буџетско и трезорско пословање.

Члан 44.

Агенција спроводи процес самовредновања периодично, најмање једанпут у три године, с циљем процјене ефикасности успостављеног унутрашњег система обезбјеђења квалитета, уз консултације са заинтересованим странама.

Члан 45.

Агенција подлијеже периодичном вањском вредновању у складу са европским стандардима и праксама, о чему извјештава Народну скупштину.

ГЛАВА VII

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 46.

Агенција је правни слѣдбеник Јавне установе Агенције за акредитацију високошколских установа Републике Српске.

Члан 47.

Чланови Управног одбора, чланови Акредитацијског вијећа и директор Јавне установе Агенција за акредитацију високошколских установа Републике Српске, остају на дужности до истека мандата.

Члан 48.

(1) Директор Агенције ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети:

1) Правилник о почетној акредитацији високошколских установа и студијских програма (члан 13. став 8),

2) Правилник о акредитацији високошколских установа и студијских програма (члан 18. став 9),

3) Правилник о вођењу Регистра акредитованих високошколских установа и студијских програма (члан 19. став 8),

4) Правилник о аудиту (члан 20. став 8),

5) Правилник о тематском вредновању (члан 21. став 12),

6) Правилник о поступку признавања стране високошколске квалификације (члан 25. став 2),

7) Правилник о платама, накнадама и другим примањима запослених (члан 40. став 3).

(2) Директор Агенције ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона на приједлог Управног одбора, а по прибављеном мишљењу Савјета донијети:

1) Стандарде за почетну акредитацију високошколских установа и студијских програма у Републици (члан 33. став 2), и

2) Стандарде за акредитацију високошколских установа и студијских програма у Републици (члан 33. став 2).

(3) Управни одбор Агенције ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети:

1) Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у Агенцији (члан 27. став 4),

2) Правилник о унутрашњем осигурању квалитета рада Агенције (члан 30. став 1. тачка 12),

3) Правилник о одређивању висине накнада за пружање услуга из надлежности Агенције и врстама и начину расподеле властитих прихода (члан 39. став 1).

(4) До доношења аката из става 1. овог члана, примјењују се подзаконски акти ЈУ Агенције за акредитацију високошколских установа Републике Српске, који су важили до дана ступања на снагу овог закона, уколико нису у супротности са овим законом.

Члан 49.

(1) Поступци издавања дозволе за рад и поступци акредитације започети према прописима који су важили до ступања на снагу овог закона, окончаће се у складу са раније важећим прописима.

(2) До ступања на снагу стандарда из члана 8. став 1. т. 8) и 9) овог закона, поступци издавања дозволе за рад и поступци акредитације спроводе се у складу са раније важећим прописима у области високог образовања.

(3) Високошколске установе које су стекле почетну акредитацију у складу са законом којим се уређује област високог образовања дужне су да покрену поступак акредитације у року не дужем од двије године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 50.

(1) Агенција ће организовати Центар из члана 22. овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

(2) До организовања Центра из члана 22. овог закона, поступак професионалног признавања страних високошколских квалификација спроводиће се према одредбама раније важећих прописа у области високог образовања.

Члан 51.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-601/20
25. јуна 2020. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1355

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ МЕНТАЛНОГ ЗДРАВЉА

Проглашавам Закон о заштити менталног здравља, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Десетој редовној сједници, одржаној 25. јуна 2020. године, а Вијеће народа 6. јула 2020. године констатовало да се Закон о заштити менталног здравља не односи на витални национални интерес ни једног од конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1984/20
7. јула 2020. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ МЕНТАЛНОГ ЗДРАВЉА

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет Закона

Члан 1.

Овим законом уређује се промоција менталног здравља, превенција и рано откривање сметњи у менталном